

Arrest

nr. 322 002 van 19 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 10 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. JP. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een staatsburger te zijn van Rwanda geboren te Kigali. U woonde tot aan uw vertrek uit het land in Kigali. U maakte uw middelbare studies af in 2022 en werkte vervolgens een maand in een call center. Daarna heeft u niet meer gewerkt. In augustus 2022 heeft uw moeder, U.(...) L.(...), Rwanda verlaten. Zij werkte als afdelingshoofd in het telecombedrijf MTN en werd omwille van deze positie onder druk gezet om zich aan te sluiten bij de partij aan de macht, RPF (Rwandan Patriotic Front). Zij weigerde dit en besloot om die reden het land te verlaten, samen met uw jongere broer. Zij dienden een verzoek tot internationale bescherming in in België op 31 augustus 2022 (CGVS-kenmerk (...)). U verklaart na het vertrek van uw moeder lastig te zijn gevallen omwille van uw moeder. In de maand na haar vertrek kwamen drie keer agenten naar uw huis om te vragen waar uw moeder zich bevond, of u contact had met haar en wanneer zij zou terugkeren. Op 10 mei 2023 werd u een eerste keer uitgenodigd voor ondervraging bij de politie. U werd opnieuw naar uw moeder gevraagd. Op 29 maart 2024 werd u opnieuw uitgenodigd. U werd dezelfde vragen

gesteld maar deze keer werd u ook geslagen en verplicht squads te doen. In augustus 2024 werd u van thuis door agenten meegenomen. U werd geblinddoekt en naar een politiekantoor gebracht. U werd drie dagen vastgehouden samen met andere gevangenen en werd drie keer per dag ondervraagd en geslagen om meer informatie over uw moeder te verkrijgen. Uiteindelijk lieten zij u gaan maar dreigden er mee u te doden als u hier met iemand over sprak. Op 20 oktober 2024 werd u met de auto tegengehouden toen u met uw neven van de kerk kwam. Ze beschuldigden u er van dronken te rijden. U werd meegenomen naar het politiekantoor en werd er geslagen omdat u het document waarin wordt vermeld dat u een alcoholtest aflegde en dronken bleek, niet wilde ondertekenen, dit omdat u verklaart nooit een alcoholtest te hebben ondergaan. U bleef twee dagen in dit politiekantoor en werd vervolgens overgebracht naar het politiekantoor van Masaka. Bij uw overbrengen werd u gevraagd of u nog steeds geen informatie wou geven over uw moeder. Vier dagen later werd u vrijgelaten. Ondertussen was u reeds de procedure begonnen om een Chinees visum te verkrijgen en op deze manier naar België te komen. Een vriend van uw moeder, oom T.(...), had u hierbij geholpen. U verkreeg dit visum eind september 2024 en op 17 november 2024 reisde u naar China. U verbleef drie dagen in China alvorens naar België te reizen. Het was van bij aanvang uw bedoeling naar België te komen en gedurende uw transit in België richtte u zich tot de politie om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een kopie van twee uitnodigingen voor ondervraging bij de politie en een kopie van een verslag van uw arrestatie wegens dronken rijden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging vanwege uw moeder. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de problemen die u om deze reden heeft aangehaald.

U weet geen informatie aan te brengen over de reden waarom uw moeder en daaruit volgend ook u geïdende zou worden door de Rwandese autoriteiten. U verklaart dat uw moeder de enige aanleiding vormt voor de problemen die u verklaart te hebben gekend en uw vertrek uit Rwanda, u verklaart geen andere problemen te hebben gekend (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.16 en p.27) **U verklaart zelf geen interesse te hebben in politiek en hierbij niet in het minst betrokken te zijn.** U verklaart geen lid te zijn van enige organisaties of bewegingen en nooit deelgenomen te hebben aan politieke activiteiten, manifestaties of protesten (NPO p.11). U weet dus vooreerst evenmin redenen aan te halen waarom u persoonlijk geïdende zou worden. Indien de problemen van uw moeder de enige oorzaak zijn van uw eigen problemen valt het verder binnen de verwachtingen dat u verdere informatie zou weten te verschaffen over de redenen waarom uw moeder wordt geïdende of de problemen die zij hierdoor heeft gekend. Temeer aangezien **u verklaart steeds met haar in contact te zijn gebleven** (NPO p.8) en dat zij u zelfs zou bezocht hebben in het gesloten centrum (NPO p.4), zodoende bent u in staat zich verder in te lichten over de achtergrond van deze problemen. Vooralsnog weet u echter geen verdere informatie bij te brengen over de oorzaak van uw vermeende problemen. U verklaart dat zij er op aandrongen dat uw moeder zich aansloot bij de regeringspartij maar **weet niet te duiden waar deze verregaande interesse in uw moeder vandaan kwam.** U verwijst naar haar positie als afdelingshoofd binnen haar bedrijf zonder een specifieke reden aan te halen voor de buitensporige interesse van de autoriteiten om haar in te lijven in de partij. U weet enkel en alleen naar haar functie te verwijzen (NPO p.17). Uw moeder was daarbij op generlei wijze betrokken bij politiek. U verklaart dat zij geen politieke activiteiten had en niet betrokken was bij ook maar enige organisaties (NPO p.17-18). U weet niet of er iets in haar positie of haar achtergrond is waardoor zij een dergelijke interesse in haar zouden tonen (NPO p.21). **Ook over de problemen die uw moeder hierdoor reeds zou hebben gekend en die haar er toe zouden hebben gebracht het land te verlaten, weet u niets bij te brengen.** U weet niet wanneer deze problemen zijn begonnen. U kan enkel stellen dat dit al jaren aan de gang was (NPO p.18). Evenmin weet u welke specifieke problemen uw moeder zou hebben gekend. Het enige wat u weet aan te halen is het feit dat zij om deze reden geen promotie kreeg maar verder zou u

*niet weten op welke manier zij nog probeerden haar te dwingen bij de partij aan te sluiten (NPO p.18). U weet niet welke problemen uw moeder hierdoor nog zou gekend hebben, u verklaart dat u dit haar zou moeten vragen maar dat u dit tot dusver nog niet heeft gedaan (NPO p.19). Dit rijpt des te meer aangezien uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat zij tot tweemaal toe werd gearresteerd omwille van deze problemen (zie Vragenlijst CGVS moeder). U bent niet op de hoogte van deze arrestaties. U verklaart niet te weten of zij ooit werd gearresteerd (NPO p.19). **Dat u geen enkele informatie weet te verschaffen over deze problemen of hun aanleiding ondergraaft dan ook verregaand de geloofwaardigheid van uw eigen vrees voor vervolging.***

Daarnaast wist u niet te overtuigen over de manier waarop naar uw moeder zou zijn gezocht. U verklaart niet te weten of er nog andere stappen werden ondernomen buiten u te ondervragen om uw moeder te contacteren (NPO p.20). Volgens u zou niemand anders van de familie naar uw moeder zijn gevraagd (NPO p.19). Daarnaast werd ook op geen andere manieren buiten de ondervragingen en arrestaties uw leven bemoeilijkt zodat u verdere informatie zou geven over uw moeder (NPO p.21). Evenmin weet u enige aanleiding aan te geven voor de momenten van uw ondervragingen en arrestaties of het tijdsverloop tussen uw verschillende ondervragingen en arrestaties. U weet niet aan te geven wat de aanleiding was om u na uw eerste ondervraging, bijna een jaar later, opnieuw uit te nodigen voor een ondervraging (NPO p.23). Ook bij uw eerste arrestatie weet u geen specifieke aanleiding aan te duiden. Bovendien verklaart u dat tussen deze verschillende incidenten niets is voorgevallen waaruit blijkt dat zij op zoek waren naar informatie omtrent uw moeder (NPO p.24). Deze verklaringen weten dan ook niet te overtuigen dat zij jarenlang – uw moeder verliet het land in augustus 2022 – sporadische stappen zouden ondernemen om informatie over uw moeder te verkrijgen. **Dat u slechts dergelijk oppervlakkige verklaringen weet af te leggen omtrent de manier waarop werd getracht informatie in te winnen over uw moeder zorgt er verder voor dat geen geloof kan worden gehecht aan deze vervolging in uw hoofd.**

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Voor alle documenten neergelegd in een asielprocedure geldt in de eerste plaats dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien betreft het enkel kopieën. De bewijskracht van kopieën is echter uiterst gering aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Bovendien, indien deze documenten als authentiek zouden kunnen worden beschouwd, blijkt hieruit nog niet dat u opgeroepen werd omwille van enige politieke motieven. U verklaart dat u werd opgeroepen in het kader van het land beschermen tegen de misdaad (NPO p.23) of omwille van rijden onder invloed, hieruit kan dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat u vervolging zou hebben gekend omwille van criteria zoals opgenomen in de Conventie van Genève.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) juncto de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet juncto artikelen 1, A, (2) en 33 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet juncto het “verbod op refoulement zoals het haar bijzondere uitdrukking vindt in onder meer artikel 74/17, § 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980” juncto de artikelen 2, 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto artikel 48/6, § 1, lid 1 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging vanwege uw moeder. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de problemen die u om deze reden heeft aangehaald.

U weet geen informatie aan te brengen over de reden waarom uw moeder en daaruit volgend ook u gevisceerd zou worden door de Rwandese autoriteiten. U verklaart dat uw moeder de enige aanleiding vormt voor de problemen die u verklaart te hebben gekend en uw vertrek uit Rwanda, u verklaart geen andere problemen te hebben gekend (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.16 en p.27) U verklaart zelf geen interesse te hebben in politiek en hierbij niet in het minst betrokken te zijn. U verklaart geen lid te zijn van enige organisaties of bewegingen en nooit deelgenomen te hebben aan politieke activiteiten, manifestaties of protesten (NPO p.11). U weet dus vooreerst evenmin redenen aan te halen waarom u persoonlijk gevisceerd zou worden. Indien de problemen van uw moeder de enige oorzaak zijn van uw eigen problemen valt het verder binnen de verwachtingen dat u verdere informatie zou weten te verschaffen over de redenen waarom uw moeder wordt gevisceerd of de problemen die zij hierdoor heeft gekend. Temeer aangezien u verklaart steeds met haar in contact te zijn gebleven (NPO p.8) en dat zij u zelfs zou bezocht hebben in het gesloten centrum (NPO p.4), zodoende bent u in staat zich verder in te lichten over de achtergrond van deze problemen. Vooralsnog weet u echter geen verdere informatie bij te brengen over de oorzaak van uw vermeende problemen. U verklaart dat zij er op aandrongen dat uw moeder zich aansloot bij de regeringspartij maar weet niet te duiden waar deze verregaande interesse in uw moeder vandaan kwam. U verwijst naar haar positie als afdelingshoofd binnen haar bedrijf zonder een specifieke reden aan te halen voor de buitensporige interesse van de autoriteiten om haar in te lijven in de partij. U weet enkel en alleen naar haar functie te verwijzen (NPO p.17). Uw moeder was daarbij op generlei wijze betrokken bij politiek. U verklaart dat zij geen politieke activiteiten had en niet betrokken was bij ook maar enige organisaties (NPO p.17-18). U weet niet of er iets in haar positie of haar achtergrond is waardoor zij een dergelijke interesse in haar zouden tonen (NPO p.21). Ook over de problemen die uw moeder hierdoor reeds zou hebben gekend en die haar er toe zouden hebben gebracht het land te verlaten, weet u niets bij te brengen. U weet niet wanneer deze problemen zijn begonnen. U kan enkel stellen dat dit al jaren aan de gang was (NPO p.18). Evenmin weet u welke specifieke problemen uw moeder zou hebben gekend. Het enige wat u weet aan te halen is het feit dat zij om deze reden geen promotie kreeg maar verder zou u niet weten op welke manier zij nog probeerden haar te dwingen bij de partij aan te sluiten (NPO p.18). U weet niet welke problemen uw moeder hierdoor nog zou gekend hebben, u verklaart dat u dit haar zou moeten vragen maar dat u dit tot dusver nog niet heeft gedaan (NPO p.19). Dit nijpt des te meer aangezien uit de verklaringen van uw moeder blijkt dat zij tot tweemaal toe werd gearresteerd omwille van deze problemen (zie Vragenlijst CGVS moeder). U bent niet op de hoogte van deze arrestaties. U verklaart niet te weten of zij ooit werd gearresteerd (NPO p.19). Dat u geen enkele informatie weet te verschaffen over deze problemen of hun aanleiding ondergraaft dan ook verregaand de geloofwaardigheid van uw eigen vrees voor vervolging.

Daarnaast wist u niet te overtuigen over de manier waarop naar uw moeder zou zijn gezocht. U verklaart niet te weten of er nog andere stappen werden ondernomen buiten u te ondervragen om uw moeder te contacteren (NPO p.20). Volgens u zou niemand anders van de familie naar uw moeder zijn gevraagd (NPO p.19). Daarnaast werd ook op geen andere manieren buiten de ondervragingen en arrestaties uw leven bemoeilijkt zodat u verdere informatie zou geven over uw moeder (NPO p.21). Evenmin weet u enige aanleiding aan te geven voor de momenten van uw ondervragingen en arrestaties of het tijdsverloop tussen uw verschillende ondervragingen en arrestaties. U weet niet aan te geven wat de aanleiding was om u na uw eerste ondervraging, bijna een jaar later, opnieuw uit te nodigen voor een ondervraging (NPO p.23). Ook bij uw eerste arrestatie weet u geen specifieke aanleiding aan te duiden. Bovendien verklaart u dat tussen deze

*verschillende incidenten niets is voorgevallen waaruit blijkt dat zij op zoek waren naar informatie omtrent uw moeder (NPO p.24). Deze verklaringen weten dan ook niet te overtuigen dat zij jarenlang – uw moeder verliet het land in augustus 2022 – sporadische stappen zouden ondernemen om informatie over uw moeder te verkrijgen. **Dat u slechts dergelijk oppervlakkige verklaringen weet af te leggen omtrent de manier waarop werd getracht informatie in te winnen over uw moeder zorgt er verder voor dat geen geloof kan worden gehecht aan deze vervolging in uw hoofde.***

***De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.** Voor alle documenten neergelegd in een asielprocedure geldt in de eerste plaats dat zij gepaard dienen te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Bovendien betreft het enkel kopieën. De bewijskracht van kopieën is echter uiterst gering aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Bovendien, indien deze documenten als authentiek zouden kunnen worden beschouwd, blijkt hieruit nog niet dat u opgeroepen werd omwille van enige politieke motieven. U verklaart dat u werd opgeroepen in het kader van het land beschermen tegen de misdaad (NPO p.23) of omwille van rijden onder invloed, hieruit kan dan ook niet zonder meer worden afgeleid dat u vervolging zou hebben gekend omwille van criteria zoals opgenomen in de Conventie van Genève.*

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en zijn vrees en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar verzoeker voorhoudt dat verweerster aanneemt dat hij de Belgische asielinstanties heeft misleid, kan dit niet worden gelezen in de bestreden beslissing. Verzoeker doet met zijn betoog dan ook geen afbreuk aan de voormelde en pertinente vaststellingen.

Waar hij aangeeft dat zijn verklaringen niet inconsistent of contradictoir zijn, plaats hij evenmin voormelde vaststellingen in een ander licht. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

Zo kon terecht worden vastgesteld dat verzoeker vooreerst geen redenen kan aanhalen waarom hij persoonlijk geïnterviewd zou worden. Indien de problemen van zijn moeder de enige oorzaak zijn van zijn eigen problemen valt het verder binnen de verwachtingen dat hij verdere informatie zou weten te verschaffen over de redenen waarom zijn moeder wordt geïnterviewd of de problemen die zij hierdoor heeft gekend. Zijn onwetendheid klemt des te meer gezien hij verklaart steeds met haar in contact te zijn gebleven en dat zij hem zelfs zou bezocht hebben in het gesloten centrum waardoor hij in staat bleek zich verder in te lichten over de achtergrond van deze problemen. Aangezien verzoeker zijn nood aan internationale bescherming steunt op de problemen die zijn moeder zou hebben gekend kon redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich desbetreffend zou hebben geïnformeerd. De vaststelling dat verzoeker zonder enige gegronde reden, geen inspanningen doet teneinde zich hierover te bevragen, wijst op een gebrek aan interesse in zijn hoofde en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn verhaal. De vaststelling dat verzoeker vervolgens slechts oppervlakkige verklaringen weet af te leggen omtrent de manier waarop werd getracht informatie in te winnen over zijn moeder zorgt er verder voor dat geen geloof kan worden gehecht aan deze vervolging in zijn hoofde.

Waar verzoeker zijn verklaringen herhaalt, plaats hij voormelde vaststellingen niet in een ander licht.

Waar verzoeker verwijst naar het profiel van zijn moeder, gaat hij eraan voorbij dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht waarbij verzoeker op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op lijden van ernstige schade heeft, waarin hij echter in gebreke blijft.

De verwijzing naar algemene informatie en kranten- en persartikelen waaruit onder meer blijkt dat *“de lang arm van de nationale overheden van verzoekende partij lang [is] en sterk genoeg om haar critici te intimideren, monddood te maken, te ontvoeren of definitief het zwijgen op te leggen”* volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend in gebreke.

Het voorgaande is in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt dan ook niet bij machte om de beoordeling inzake de door verzoeker neergelegde documenten in een ander licht te plaatsen. Deze is pertinent en terecht en wordt door de Raad gehandhaafd.

Gelet op wat voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter,

I. VERLOOY

C. DIGNEF